

บทที่ 4

ตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า

4.1 ความเป็นมาของตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าในต่างประเทศ

ตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าในต่างประเทศมีการพัฒนามาเป็นระยะเวลายาวนาน การซื้อขายล่วงหน้าถือกำเนิดจากประเทศญี่ปุ่น โดยเริ่มจากสินค้าประเภทข้าว ในช่วงศตวรรษที่ 17 การค้าข้าวในประเทศญี่ปุ่น ได้พัฒนาการค้าจากการซื้อขายและส่งมอบทันทีเป็น รูปแบบการทำสัญญาล่วงหน้า (forward contract) โดยทำการตกลงซื้อขายข้าวล่วงหน้าในปริมาณและราคาที่แน่นอน หลังจากนั้นสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่มีการระบุรายละเอียดในสัญญาที่ชัดเจนมากขึ้น มีการระบุมาตรฐานข้าวที่ทำการซื้อขายและระยะเวลาการส่งมอบที่แน่นอน โดยเรียกสัญญาประเภทนี้ว่า rice ticket ในกรณีที่มีการคาดการณ์ว่าราคาข้าวมีแนวโน้มสูงขึ้น พ่อค้าจะทำการขาย rice ticket ให้แก่พ่อค้ารายอื่นที่มีความต้องการเพื่อทำกำไร ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาการซื้อขายสัญญาล่วงหน้า (มาณะสิริ, 2541)

การซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าในประเทศสหรัฐอเมริกา ถือเป็นแม่แบบของการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า ในช่วงปี ค.ศ. 1830-1870 ระบบตลาดล่วงหน้าได้ถูกพัฒนา เริ่มต้นจากการค้าของเมืองชิคาโกซึ่งเป็นเมืองสำคัญสำหรับสินค้าเกษตรหลายชนิด เป็นเมืองศูนย์กลางที่สำคัญของการค้าขายธัญพืช ทำให้เกิดการพัฒนารูปแบบการค้าขึ้น เนื่องจาก เมืองชิคาโกมีความต้องการธัญพืชในการแปรรูป และความต้องการธัญพืชสำหรับอุตสาหกรรมปศุสัตว์ ได้มีการจัดตั้งสภาการค้าของเมืองชิคาโก (The Board of Trade of the City of Chicago) โดยสภาแห่งนี้ได้พัฒนา ระบบการจัดมาตรฐานของข้าวสาลี ริเริ่มระบบตรวจสอบมาตรฐานธัญพืช และพัฒนาระบบการบรรจุหีบห่อเพื่อสะดวกต่อการส่งมอบสินค้าโดยมีระบบการรับฝากสินค้ากับโกดัง แล้วมีการออกเอกสารที่ระบุความเป็นเจ้าของสินค้าที่ทางโกดังออกให้ เป็นการเริ่มต้นรูปแบบการค้าแบบตลาดล่วงหน้า โดยมีการนำเอกสารที่ระบุความเป็นเจ้าของสินค้าไปทำการซื้อขายเปลี่ยนมือ และเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการสะสางบัญชีระหว่างผู้ค้า สภาการค้าจึงได้ทำการจัดหาสถานที่ให้พ่อค้ามาทำการซื้อขายในสถานที่เดียว ซึ่งต่อมาได้พัฒนาเป็นสำนักหักบัญชี

การพัฒนาการซื้อขายข้าวโพดในตลาดล่วงหน้า เริ่มต้นจากประเทศสหรัฐอเมริกาพื้นที่ปลูกข้าวโพดจะอยู่ใกล้บริเวณที่เป็นแม่น้ำ พ่อค้าจะทำการซื้อข้าวโพดจากเกษตรกรเก็บไว้ในยุ้งฉางเพื่อลำเลียงต่อสู่ตลาดชิคาโกโดยทางแม่น้ำ ปัญหาเกิดขึ้นจากการขนส่งที่ไม่สามารถทำได้ในฤดูหนาวเนื่องจากแม่น้ำเป็นน้ำแข็งจากอุณหภูมิต่ำที่หนาวเย็น พ่อค้าท้องถิ่นไม่สามารถขนส่งข้าวโพดไปยังเมืองชิคาโกได้ ทำให้พ่อค้าต้องประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน จึงแก้ปัญหาโดยการเดิน

ทางไปทำสัญญาขายข้าวโพดล่วงหน้า (forward contract) ให้กับพ่อค้าที่เมืองชิคาโก โดยในสัญญาจะระบุจำนวน ราคา และเวลาในการส่งมอบสินค้า สัญญาซื้อขายล่วงหน้าฉบับแรกที่ได้รับการบันทึกไว้ คือสัญญาซื้อขายข้าวโพดล่วงหน้าจำนวน 3,000 บุงเซล กำหนดส่งมอบเดือนมิถุนายน ในราคาต่ำกว่าราคาของวันที่ 13 มีนาคม ค.ศ. 1851 ซึ่งเป็นวันที่ทำสัญญานี้อยู่ 1 เซนต์ ในการสัญญาแบบนี้พ่อค้าในเมืองชิคาโก จะจ่ายเงินให้แก่พ่อค้าท้องถิ่นเพื่อให้พ่อค้าท้องถิ่นนำเงินไปจ่ายแก่เกษตรกร ต่อมาในระยะเวลาที่เกิดสงครามกลางเมือง (Civil War) ราคาข้าวโพดเกิดผันผวน ทำให้มีผู้ที่ไม่ใช่พ่อค้าข้าวโพด เข้ามาในตลาดโดยเสนอราคาให้แก่พ่อค้าท้องถิ่นในระดับที่สูงกว่าราคาข้าวโพดในปัจจุบัน เนื่องจากต้องการเก็งกำไรจากการที่ราคาในอนาคตของข้าวโพดที่ไม่แน่นอน การเข้ามาของบุคคลประเภทนี้ทำให้มีการซื้อขายสัญญาล่วงหน้าข้าวโพดเปลี่ยนมือกันหลายรอบจนกว่าจะถึงเดือนส่งมอบ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการซื้อขายล่วงหน้า (มาณะสิริ, 2541)

ไข่ก็เป็นสินค้าอีกประเภทที่มีประวัติในการพัฒนามาอย่างยาวนาน นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1818-1919 โดยการค้าล่วงหน้านี้อาจเกิดจากการที่ผลผลิตไข่มีมากเกินไปจนความต้องการในบางฤดู คือจะมีมากในช่วงฤดูใบไม้ผลิ และมีน้อยในฤดูหนาว การผลิตไข่ในเมืองชิคาโกมีมากจนต้องทำการลำเลียงไปขายในแถบตะวันออก ปัญหาคือไข่เป็นสินค้าที่ไม่สามารถเก็บรักษาได้นาน แต่เนื่องจากมีความต้องการบริโภคไข่ตลอดทั้งปีจึงมีการแปรรูปไข่สดมาเป็นไข่ดอง ซึ่งราคาไข่ดองจะถูกกว่าราคาไข่สด ต่อมาได้มีการสร้างห้องเย็นเพื่อเก็บรักษาไข่ไก่ โดยราคาไข่ที่ออกมาจากห้องเย็นจะสูงกว่าไข่ดอง แต่ถูกกว่าไข่สด ปัญหาของการสะสมไข่ และการปล่อยไข่จากห้องเย็นสู่ตลาด เป็นเรื่องของการบริหารการหมุนเวียนไข่ในห้องเย็น แต่เมื่อธุรกิจการค้าไข่กระทำผ่านสัญญาล่วงหน้าได้ขยายตัวมากขึ้น ความแปรปรวนของราคาก็เป็นปัญหา เนื่องจากมีผู้เข้ามาทำการเก็งกำไรมากขึ้น ในปี ค.ศ. 1898 พ่อค้าที่ทำการค้าเกี่ยวกับไข่และเนยได้ตั้ง The Chicago Butter and Egg Board ขึ้นเพื่อเป็นองค์กรในการกำหนดราคาเนยและไข่ ในปี ค.ศ. 1911 The Chicago Butter and Egg Board ได้ออกกฎเกี่ยวกับการวางเงินมัดจำเกี่ยวกับการค้าล่วงหน้าที่จะเกิดขึ้น และในปี ค.ศ. 1919 ก็มีกฎที่สมบูรณ์สำหรับการค้าไข่ผ่านสัญญาอนาคต และได้มีการจัดตั้งตลาดล่วงหน้าแห่งใหม่ชื่อว่า The Chicago Mercantile Exchange ขึ้นเพื่อซื้อขายสัญญาล่วงหน้าของเนยและไข่ (มาณะสิริ, 2541)

โดยสรุปปัจจุบัน ตัวอย่างของตลาดสินค้าน้ำมันที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของผู้ค้าโดยทั่วไป เช่น ตลาดล่วงหน้าในสหรัฐอเมริกา อาทิ Chicago Board of Trade (CBOT) Chicago Mercantile Exchange (CME) New York Board of Trade (NYBOT) ตลาดล่วงหน้าในอังกฤษ คือ London International Financial Futures and Options Exchange (LIFFE) ตลาดล่วงหน้าในญี่ปุ่น อาทิ Tokyo Commodity Exchange (TOCOM) และ Osaka Mercantile Exchange (OME) ตลาดล่วงหน้า

หน้าในสิงคโปร์ คือ Singapore Commodity Exchange (SICOM) หรือในประเทศมาเลเซีย ก็มีตลาดสินค้าล่วงหน้าของตัวเองคือ Malaysia Derivatives Exchange (MDX)

สินค้าเกษตรที่มีการซื้อขายในตลาดสินค้าล่วงหน้าในต่างประเทศ ปัจจุบันมีอยู่มากมายหลายชนิด เช่น ข้าวโพด ข้าวสาลี ถั่วเหลือง กาแฟ น้ำมันปาล์มดิบ ยางพารา ข้าว กุ้ง วัช หมู เนื้อไก่ โกลีไก่ ฝ้าย น้ำมัน ไข่ ไหม แปรรูป ขนแกะ ฯลฯ ซึ่งสินค้าในแต่ละชนิด มีตลาดหลัก ๆ ที่ผู้ค้านิยมเข้ามาซื้อขายและใช้อ้างอิงราคา เช่น ผู้ค้านิยมใช้ตลาด CBOT ในการอ้างอิงราคาข้าวโพด ข้าวสาลี ถั่วเหลือง ใช้ตลาด CME ในการอ้างอิงราคา ไข่และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับนม ตลาด NYBOT ในการอ้างอิงราคาน้ำตาลทรายดิบ ตลาด LIFFE ในการอ้างอิงราคา น้ำตาลทรายขาว และ กาแฟ ตลาด TOCOM และ SICOM ในการอ้างอิงราคา ผลิตภัณฑ์ยางพารา และ ตลาด MDX ในการอ้างอิงราคาน้ำมันปาล์มดิบ เป็นต้น

4.2 ความเป็นมาของตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าในประเทศไทย

ปัญหาเสถียรภาพของราคาพืชผลทางการเกษตร เป็นปัญหาของเกษตรกรไทยมาเป็นเวลานาน ก่อให้เกิดผลกระทบต่อเกษตรกร โรงงานแปรรูป และผู้ส่งออกสินค้าเกษตร ซึ่งมีปัจจัยหลายประการที่ทำให้เกิดความแปรปรวนของราคาสินค้าเกษตร เช่น การที่ผลผลิตสินค้าเกษตรในแต่ละฤดูกาลมีไม่คงที่ สภาพอากาศที่ไม่แน่นอน รวมไปถึงราคาในตลาดโลกที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เป็นปัจจัยที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของผู้ผลิต ผู้บริโภค และเกษตรกรรายย่อย ทำให้ไม่สามารถทำการวางแผนการเพาะปลูกได้อย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากไม่ทราบว่าจะราคาสินค้าเกษตรที่ทำการเพาะปลูก จะขายได้ราคาเท่าใดในอนาคต

นอกจากนี้ปัจจัยอีกประการหนึ่งที่ทำให้ราคาสินค้าเกษตรมีความผันผวนได้แก่การที่เกษตรกรไม่สามารถคาดการณ์ราคาสินค้าเกษตรในอนาคตได้ สถานะดังกล่าว ทำให้เกษตรกรทำการวางแผนการผลิตในอนาคตจากราคาในอดีต โดยเกษตรกรส่วนใหญ่จะหันมาผลิตสินค้าเกษตรที่มีราคาดีในขณะนั้นทำให้ผลผลิตออกมาสู่ตลาดเป็นจำนวนมาก และส่งผลให้ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำในที่สุด หลังจากนั้นราคาสินค้าเกษตรที่ตกต่ำก็ทำให้เกษตรกรหันไปเพาะปลูกพืชผลชนิดอื่นทำให้ผลผลิตสินค้าเกษตรที่เข้าตลาดมีจำนวนน้อย และราคาสินค้าเกษตรกลับสูงขึ้นได้ เป็นวัฏจักรอยู่อย่างนี้ทุกปีทำให้ราคาสินค้าเกษตรมีความผันผวนอยู่ทุกปี (www.afet.or.th, 2550)

ประเทศไทยมีความพยายามในการที่จะพัฒนาการซื้อขายล่วงหน้า เนื่องจากเห็นรูปของตลาดล่วงหน้าในต่างประเทศ ซึ่งสามารถใช้ตลาดล่วงหน้าเป็นเครื่องมือในการป้องกันความเสี่ยง และสามารถทำให้เกิดการค้นพบราคาในอนาคตซึ่งแยกจากตลาดที่ดำเนินการซื้อขายปกติ จนกระทั่งปีพ.ศ.2526 กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ทำการศึกษาปรับปรุงระบบตลาดสินค้าเกษตรและเห็น

ขอให้มีการจัดตั้งตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า ต่อมาปีพ.ศ. 2532 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ร้องขอให้กระทรวงพาณิชย์จัดทำโครงสร้างตลาดซื้อขายล่วงหน้าอย่างพารา จนกระทั่งปีพ.ศ.2534 กระทรวงพาณิชย์ได้มอบหมายให้กรมการค้าภายในยกร่างกฎหมายเกี่ยวกับกิจการซื้อขายสินค้าล่วงหน้า ยกร่างพระราชบัญญัติขึ้นเมื่อปีพ.ศ.2535 และได้มีการปรับปรุงร่างหลายครั้งหลายรัฐบาล จนกระทั่งสุดท้ายผ่านความเห็นชอบของรัฐสภาและได้นำขึ้นทูลเกล้าเพื่อลงพระปรมาภิไธยเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ.2542 (www.afet.or.th, 2550)

ตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย (AFET) จึงเป็นองค์กรที่ถูกจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าปีพ.ศ. 2542 และเป็นตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าเพียงตลาดเดียว มีฐานะเป็นนิติบุคคลอิสระ โดยภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า ทำหน้าที่ในการเป็นศูนย์กลางในการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าภายใต้กฎระเบียบที่ชัดเจน และสร้างความเป็นธรรมให้แก่ผู้ซื้อและผู้ขายในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า เพื่อให้การจัดตั้งตลาดที่มีการซื้อขายล่วงหน้าบรรลุวัตถุประสงค์คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ.2544 ให้นำเงินจากกองทุนรวมเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรจำนวน 600 ล้านบาทเพื่อใช้ในการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการกำกับการค้าซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า (ก.ส.ล.) และตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย ตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า ได้เริ่มเปิดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าด้วย เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2547

ในการดำเนินงาน ตลาดจะต้องมีการกำหนดแบบมาตรฐานของสินค้าที่จะมีการตกลงซื้อขายกันในรูปแบบของข้อตกลงซื้อขายล่วงหน้า (Futures Contract) ซึ่งข้อตกลงซื้อขายล่วงหน้า จะทำการระบุปริมาณและคุณภาพที่ชัดเจน ระยะเวลาการส่งมอบ-รับมอบ รวมทั้งตลาดจะจัดให้มีระบบการซื้อขาย การหักบัญชีที่ดี และมีความเป็นธรรมที่จะมั่นใจได้ว่าผู้ซื้อหรือผู้ขายล่วงหน้าจะมีการชำระเงิน หรือส่งมอบสินค้า ตามที่ตกลงกันได้ ตามข้อตกลงซื้อขายล่วงหน้า

4.3 ความหมายของตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า

ตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า หมายถึงสถานที่ที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายสินค้าที่มีผู้ซื้อ ผู้ขาย มาทำการต่อรองราคา โดยเปิดเผยและทำสัญญาการซื้อขาย เพื่อส่งมอบในอนาคต ตามชนิด ปริมาณ คุณภาพ สถานที่และเวลาส่งมอบสินค้าภายใต้กฎระเบียบที่แน่นอน โดยผ่านตัวแทนที่เป็นสมาชิกของตลาดในวันและเวลาที่กำหนด

4.4 ประโยชน์ของตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า

4.4.1 ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถทราบแนวโน้มราคาสินค้าเกษตรในอนาคต ความเคลื่อนไหวของราคาสินค้าเกษตรล่วงหน้า เกิดจากปัจจัยที่กระทบต่อความคาดหมายเกี่ยวกับราคาสินค้าเกษตรในอนาคต ซึ่งหากเวลาผ่านไปความคาดหมายดังกล่าวก็จะเปลี่ยนแปลงไปตามเวลาเมื่อนักลงทุนได้รับทราบข้อมูลใหม่ของภาวะอุปสงค์และอุปทานที่เปลี่ยนแปลงไป กระบวนการดังกล่าวเรียกว่า กระบวนการค้นพบราคา หรือ Price discovery ซึ่งกระบวนการนี้จะช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรกรรม ไม่ว่าจะเป็นเกษตรกร ผู้ประกอบการแปรรูป ผู้ส่งออก และผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงแนวโน้มของราคาสินค้าเกษตรในอนาคต ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการเพาะปลูกและการทำธุรกิจ

4.4.2 ผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถลดความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาได้โดยทำธุรกรรมในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า โดยเกษตรกร และผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถใช้กลไกของตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า ในการลดความเสี่ยงที่เกิดจากความผันผวนของราคาในอนาคตได้ เช่น เกษตรกรผู้เพาะปลูกที่ต้องทำการขายผลผลิตในอนาคต อาจลดความเสี่ยงที่เกิดจากความผันผวนของราคาในอนาคต โดยการทำสัญญาขายล่วงหน้าในอนาคตเพื่อทำการตรึงราคาขายสินค้าเกษตรเอาไว้ หรือ โรงงานอุตสาหกรรมที่ต้องซื้อสินค้าเกษตรเพื่อเป็นวัตถุดิบในการผลิต อาจป้องกันความเสี่ยงโดยการทำสัญญาซื้อล่วงหน้าสินค้าเกษตรเอาไว้ เป็นต้น

4.4.3 ลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพในธุรกิจด้านการเกษตร กล่าวคือ การที่ความเสี่ยงในด้านต่างๆ ลดลงทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจด้านการเกษตรมีต้นทุนในการดำเนินงานต่ำลง สามารถนำเงินทุนไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพของสินค้ามากขึ้น ส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจในภาพรวม

4.4.4 ประโยชน์อื่นๆ ต่อภาคการเกษตร คือ การจัดตั้งตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า ทำให้เกษตรกรรายย่อยสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้ง่ายขึ้น ไม่ว่าจะเป็นราคาซื้อขายปัจจุบัน และแนวโน้มราคาในอนาคต ตลอดจนข้อมูลข่าวสารต่างๆ ในตลาดสินค้าเกษตร ซึ่งการที่ทราบข้อมูลมากขึ้น ทำให้เกษตรกรมีอำนาจต่อรองกับพ่อค้าคนกลางสูงขึ้น นอกจากนี้เกษตรกรรายย่อยอาจจะใช้ระบบสหกรณ์ หรือกลุ่มเกษตรกร เพื่อเข้าลดความเสี่ยงในตลาดล่วงหน้าได้ และการที่เกษตรกรสามารถใช้ตลาดสินค้าในการลดความเสี่ยงดังกล่าวก็จะทำให้รัฐบาลลดภาระงบประมาณในการแทรกแซงราคาสินค้าเกษตรลงได้

4.4.5 สามารถที่จะแสวงหากำไร ได้จากการเคลื่อนไหวของราคา คือ นักลงทุน และเกษตรกร รวมทั้งผู้ที่สนใจในการลงทุน สามารถที่จะแสวงหากำไรได้จากตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า ไม่ว่าจะราคาสินค้าเกษตรจะมีแนวโน้มสูงขึ้นหรือลดลง โดยหากคาดว่าราคาในอนาคตจะสูงขึ้น

สามารถหาค่าไรจากส่วนต่างของราคาด้วยการเปิดสัญญาซื้อล่วงหน้า และหากคาดว่าราคาในอนาคตจะลดลง ก็สามารถหาค่าไรจากส่วนต่างของราคาด้วยการเปิดสัญญาขายล่วงหน้า

4.4.6 สามารถสร้างผลตอบแทนจากการลงทุนได้มากกว่า เนื่องจากการซื้อ-ขายเป็นระบบการวางเงินประกัน (Margin) จึงไม่จำเป็นต้องใช้เงินลงทุนสูง การซื้อ-ขายในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าจะชำระเพียง เงินประกันขั้นต้น (Initial Margin) ประมาณ 10 % ของมูลค่าสัญญา ทำให้นักลงทุนใช้เงินลงทุนจำนวนน้อยกว่าเพื่อทำการซื้อขายสัญญาล่วงหน้าที่มีมูลค่ามากกว่าเงินลงทุนได้ถึง 10 เท่า จึงสามารถหาผลตอบแทนได้มากและรวดเร็วกว่า

4.5 กลไกการซื้อขายของตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย

ตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า จะมีกลไกในการซื้อขายในตลาด คือระบบการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าจะต้องดำเนินการผ่านสมาชิกตลาด ซึ่งผู้ซื้อและผู้ขายที่ไม่ได้เป็นสมาชิกตลาดจะต้องทำการซื้อขายผ่าน นายหน้าซื้อขายล่วงหน้าซึ่งเป็นสมาชิกของตลาด

ในเบื้องต้นลูกค้าที่ต้องการเข้ามาทำการซื้อขายในตลาด จะต้องทำการเปิดบัญชีซื้อขายกับ นายหน้าซื้อขายล่วงหน้า นอกจากนี้ก่อนที่จะทำการซื้อขายในตลาดจะต้องวางเงินประกันขั้นต้น (initial margin requirement) โดยทั่วไปจะกำหนดอัตราเงินประกันขั้นต้นเป็นร้อยละของขนาดสินค้าเกษตรที่ทำการซื้อขายในตลาดล่วงหน้า การเรียกเก็บเงินประกันเป็นกลไกเพื่อลดความเสี่ยงเรื่องการบิดพลิ้วสัญญาของกลุ่มสัญญาซื้อขายล่วงหน้า เมื่อทำการเปิดบัญชีและวางเงินประกัน ลูกค้าก็สามารถส่งคำสั่งซื้อขายผ่านนายหน้าซื้อขายล่วงหน้า ในกรณีที่นายหน้าซื้อขายล่วงหน้าเป็นสมาชิกตลาดอยู่แล้ว สมาชิกตลาดดังกล่าวก็จะทำการส่งคำสั่งซื้อ หรือคำสั่งขายไปยังตลาดเพื่อทำการจับคู่การซื้อขาย อย่างไรก็ตามในกรณีที่นายหน้าซื้อขายล่วงหน้าดังกล่าวไม่ได้เป็นสมาชิกของตลาด นายหน้าดังกล่าว ก็ต้องส่งคำสั่งซื้อหรือคำสั่งขายของลูกค้าตน ผ่านสมาชิกตลาดก่อน หลังจากนั้นสมาชิกตลาดก็จะส่งคำสั่งดังกล่าวไปยังตลาด เพื่อทำการจับคู่การซื้อขายในที่สุด

เมื่อเกิดการสั่งซื้อ หรือส่งขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า ผู้ที่ทำการซื้อขายจะไม่ทำการชำระค่าซื้อขายทั้งจำนวน แต่จะวางเงินประกันขั้นต้นเพื่อป้องกันการบิดพลิ้วในสัญญา ซึ่งเงินประกันขั้นต้นดังกล่าวจะคิดเป็นร้อยละของค่าซื้อหรือค่าขาย ดังนั้นหากมีการจับคู่คำสั่งซื้อขายกันแล้ว ก็เกิดความเสี่ยงที่เงินประกันขั้นต้นดังกล่าวอาจจะไม่พอเพียง หากราคาสินค้าเกษตรล่วงหน้า ในวันซื้อขายต่อมามีการเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นตลาดโดยสำนักหักบัญชี อาจมีความจำเป็นในการเรียกเงินประกันเพิ่มเติมจากสมาชิกของตลาด ซึ่งจะเรียกเงินประกันเพิ่มเติมจากผู้ทำการซื้อขายอีกทอดหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงที่จะเกิดการบิดพลิ้วในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าในวันซื้อขายวันต่อมา

จากที่กล่าวมาข้างต้นสัญญาซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าเป็นสัญญาที่กำหนดให้มีการส่งมอบและชำระค่าซื้อสินค้าเกษตรในอนาคต โดยระบุราคา และระยะเวลาไว้ล่วงหน้า อย่างไรก็ตาม ในการปฏิบัติตามข้อสัญญา นักลงทุนสามารถมีทางเลือกในการปฏิบัติตามข้อผูกพันในสัญญา คือ

กรณีแรก ผู้ซื้อขายมีทางเลือกในการที่จะถือสัญญาจนหมดอายุ และส่งมอบรับมอบ ทำการชำระเงิน ตามข้อกำหนดในสัญญา โดยสินค้าที่ส่งมอบจะต้องมีคุณภาพตามที่กำหนดในสัญญา การส่งมอบและรับมอบสินค้าจะทำที่คลังสินค้าที่มีคุณสมบัติตามที่ตลาดกำหนด

กรณีที่สอง ผู้ซื้อขายสามารถใช้วิธีการหักล้างสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยังค้างอยู่ โดยการเข้าทำสัญญาในค้ำตรงข้ามกับสัญญาเดิม เพื่อไม่ให้ต้องรับภาระในการจัดหาสินค้ารวมทั้งค่าขนส่งสินค้าไปสู่จุดรับมอบสินค้าตามที่ตลาดกำหนด

ผู้ที่เข้ามาทำธุรกรรมในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า สามารถแบ่งแยกออกได้เป็น 2 ประเภทตามวัตถุประสงค์ของการซื้อขายล่วงหน้า ได้แก่ กลุ่มที่ใช้ตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าเป็นเครื่องมือในการรับประกันความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาสินค้าเกษตร (hedger) และนักเก็งกำไร (speculator) ซึ่งแสวงหากำไรจากการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า

ผู้ประกันความเสี่ยง คือ บุคคลที่เข้ามาทำการซื้อขายในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า เพื่อช่วยในการประกันราคาของสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่ง ซึ่งบุคคลนั้นมีความจำเป็นต้องทำธุรกรรมซื้อขายสินค้าชนิดเหล่านั้นในตลาดปัจจุบัน (spot market) ในวันข้างหน้า และต้องการป้องกันตนเองจากการเคลื่อนไหวของราคาในตลาดปัจจุบัน ที่จะทำให้เกิดผลกระทบทางลบต่อตนเอง

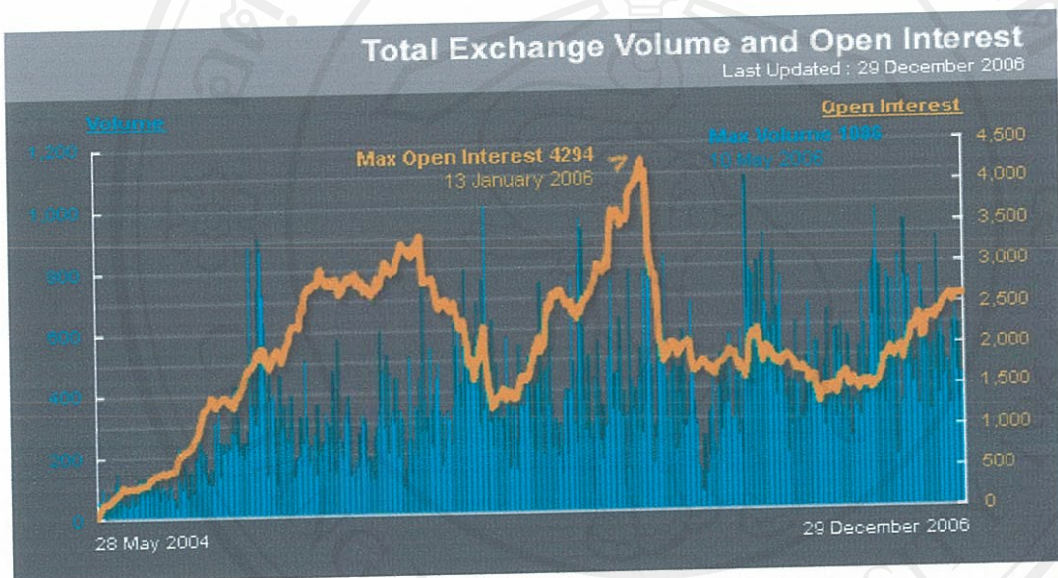
นักเก็งกำไรถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ที่ให้ตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าสามารถดำเนินการ และสร้างประโยชน์ต่อเศรษฐกิจได้อย่างเต็มที่ ประโยชน์ที่สำคัญของการมีนักเก็งกำไรในตลาดก็คือ บุคคลเหล่านี้ เป็นผู้ที่รับความเสี่ยงต่อจากบรรดาผู้ที่ต้องการประกันความเสี่ยงของตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าโดยหวังผลตอบแทนในรูปของกำไร นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดสภาพคล่องในตลาด ซึ่งมีผลทำให้ราคาในตลาดสามารถสะท้อนข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้อย่างแท้จริง

อย่างไรก็ตาม ผู้ที่สนใจลงทุนเพื่อเก็งกำไรในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า จะต้องมีความเข้าใจพื้นฐานที่ถูกต้องเกี่ยวกับผลตอบแทนและความเสี่ยงที่เกิดจากการลงทุนในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า ข้อแตกต่างระหว่างการลงทุนในตลาดล่วงหน้า และการลงทุนในตลาดปัจจุบันก็คือ ในการลงทุนในตลาดปัจจุบัน นักลงทุนต้องทำการชำระราคาสินค้าเต็มราคา ในขณะที่การลงทุนในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า นักลงทุนไม่ต้องทำการจ่ายชำระราคาสินค้า มีเพียงแต่การชำระเงินประกันขั้นต้น และชำระเงินประกันเพิ่ม ซึ่งแนวทางดังกล่าวทำให้การลงทุนในตลาดล่วงหน้าจัดเป็นการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูง และมีความเสี่ยงต่อนักลงทุนเช่นเดียวกัน หากจะเปรียบเทียบการลงทุนในตลาดปัจจุบันความเสี่ยงต่อการขาดทุนของผู้ลงทุนจะจำกัดอยู่เพียงมูลค่าการลงทุน

นั้นๆ แต่ในการลงทุนในตลาดล่วงหน้า ผลลงทุนอาจประสบภาวะขาดทุนเกินกว่าจำนวนเงินที่วางไว้ก็เป็นได้

4.6 สินค้าเกษตรที่ทำการซื้อขายในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทยในปัจจุบัน

ตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย ได้เปิดทำการซื้อขายตั้งแต่วันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ.2547 จนถึงปัจจุบัน โดยปริมาณการซื้อขายยังมีปริมาณที่ไม่มากนัก แต่ก็มีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นต่อไปในอนาคต

รูป 4.1 ปริมาณการซื้อขายทั้งหมดของตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า
ระหว่างวันที่ 28 พฤษภาคม 2547 ถึง วันที่ 29 ธันวาคม 2549
ที่มา : ตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย, 2550

ปริมาณการซื้อขายทั้งหมดของตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นจากวันที่เปิดทำการวันแรก โดยในวันที่ 13 มกราคม 2549 เป็นวันที่มีสถานะสัญญาค้าง (Open interest) มากที่สุด คือ ปริมาณ 4,294 สัญญา และวันที่มีปริมาณการซื้อขายต่อวันมากที่สุดคือ วันที่ 10 พฤษภาคม 2549 ปริมาณการซื้อขาย 1,086 สัญญา

ปัจจุบันตลาดได้ทำการพัฒนาสินค้าเพื่อให้เข้ามาซื้อขายในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้ามากขึ้น ซึ่งมีสินค้าอยู่ 6 ชนิดที่ทำการซื้อขายอยู่ในตลาด คือ

4.6.1. ยางแผ่นรมควันชั้น 3 (RSS3) ตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทยได้พิจารณานำยางแผ่นรมควันชั้น 3 เข้ามาซื้อขายในตลาดจากการที่ไทยสามารถผลิตยางแผ่นรมควันชั้น 3 ได้มากที่สุดและมีปริมาณการซื้อขายมากในตลาดปัจจุบัน โดยไทยเป็นผู้ผลิตยางธรรมชาติอันดับ 1 ของโลกโดยในปี 2545 สามารถผลิตยางธรรมชาติได้ถึง 2.61 ล้านตันโดยมีอินโดนีเซียสามารถผลิตได้เป็นอันดับที่ 2 จำนวน 1.63 ล้านตัน และอินเดียเป็นอันดับ 3 คือ 0.64 ล้านตัน สามารถเก็บรักษาง่าย สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก มีมาตรฐานที่ชัดเจน คือมาตรฐาน GREENBOOK ที่เป็นมาตรฐานของ International Standards of Quality and Packing for Natural Rubber Grades (IRQPC) ที่ใช้ทั่วไปในวงการค้ายางทั้งในและต่างประเทศ ประเทศไทยเป็นผู้นำในด้านปริมาณการผลิต และสามารถใช้เป็นตัวแทนของผลิตภัณฑ์ยางชนิดอื่น ๆ ในการประกันความเสี่ยงได้ และยางพาราสามารถออกสู่ตลาดได้ตลอดทั้งปี การเลือกยางแผ่นรมควันชั้น 3 จึงเป็นการเปิดโอกาสให้ทุกกลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับยางพาราสามารถเข้ามาซื้อขายล่วงหน้าเพื่อประกันความเสี่ยงได้ การส่งออกยางพารา

4.6.2. ยางแท่งเอสทีอาร์ 20 (STR20) สินค้าประเภทยางแท่งเป็นสินค้าที่เป็นวัตถุดิบอุตสาหกรรมเพื่อใช้ทดแทนยางสังเคราะห์และยางแผ่นรมควัน เป็นสินค้าที่มีการตรวจสอบคุณภาพทางวิทยาศาสตร์ และจำแนกชั้นตามข้อกำหนดมาตรฐานที่ชัดเจน ยางแท่งเป็นสินค้ามีการจัดมาตรฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วโลก สำหรับประเทศไทยมาตรฐานยางแท่งเป็นไปตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่องการกำหนดมาตรฐานยางและวิธีการมัดยางและการบรรจุหีบห่อยางเพื่อการส่งออก กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกำหนดคุณสมบัติทางวิทยาศาสตร์ของยางที่แน่นอน พร้อมกับวิธีการตรวจสอบคุณสมบัติที่ต้องอาศัยการวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการที่ได้รับรับรองจากสถาบันวิจัยยาง โดยการผลิตยางแท่งแบ่งได้เป็น 8 เกรด ขึ้นอยู่กับวัตถุดิบที่นำมาใช้ผลิตซึ่งใช้ได้ทั้งน้ำยางสด และยางแห้ง เช่น ยางแผ่นดิบ เศษยางกันด้วย

ยางแท่งเอสทีอาร์ 20 (STR 20) เป็นยางแท่งประเภทที่มีการผลิตมากที่สุด สามารถใช้ประโยชน์เป็นวัตถุดิบสำหรับการผลิตยางล้อรถยนต์ หรือเป็นส่วนประกอบในโมลด์ (Mold) เพื่อผลิตส่วนประกอบของรถยนต์ และสินค้าอื่นๆ ทั่วไป เช่น ยางขอบประตู ยางขอบหน้าต่าง ยางรองคอสพาน เป็นต้น นอกจากนี้ยางแท่งยังมีข้อได้เปรียบ คือ มีคุณสมบัติสม่ำเสมอและมีการกำหนดเกรดตามคุณสมบัติทางเทคนิคในการซื้อขายพร้อมใบรับรองคุณภาพ ดังนั้นตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าจึงได้นำยางแท่งเอสทีอาร์ 20 (STR 20) เข้ามาทำการซื้อขายในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ 27 กันยายน 2548

4.6.3. ข้าวขาว 5 % ข้าวเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญมากที่สุดของไทย เพราะนอกจากจะใช้บริโภคภายในประเทศแล้วข้าวยังเป็นพืชเศรษฐกิจที่ทำรายได้จากการส่งออกเป็นอันดับ 10

ของมูลค่าส่งออกของสินค้าทั้งหมดในปัจจุบัน ประเทศไทยผลิตข้าวเจ้าในปี 2545 ถึง 17.125 ล้านตันข้าวสาร ใ้บริโภคภายในประเทศ 9.88 ล้านตันข้าวสาร และส่งออก 7.245 ล้านตันข้าวสาร

ตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทยได้เลือกข้าวสารขาวเข้ามาซื้อขายล่วงหน้า เพราะว่าข้าวสารขาว 5% เป็นข้าวที่มีปริมาณการซื้อขายมาก และคนไทยนิยมบริโภคมากกว่าข้าวประเภทอื่นๆ ในขณะที่ชาวญี่ปุ่นนิยมบริโภคข้าวเมล็ดสั้นที่นุ่มและเหนียวเป็นข้าวสายพันธุ์ "จาปอนิกา" ที่ไม่ค่อยไวต่อแสงและปลูกได้ดีในเขตอบอุ่นเช่น จีน, เกาหลี, ญี่ปุ่น ข้าวหอมบาสมาตีเป็นที่นิยมในเอเชียใต้แต่กลับไม่เป็นที่นิยมในแถบอื่นๆ เกษตรกรไทยจึงปลูกข้าวเมล็ดยาวพันธุ์ที่เมื่อสีแล้วเป็นข้าวสารขาวมากกว่าข้าวพันธุ์อื่น โรงสีก็เช่นเดียวกัน นิยมซื้อข้าวพันธุ์ที่สีเป็นข้าวสารขาวจากชาวนาหรือพ่อค้าคนกลางมากกว่าซื้อข้าวพันธุ์อื่น

ข้าวขาว 5% สามารถใช้เป็นฐานวัตถุดิบในการปรับปรุงคุณภาพเป็นข้าวขาวชนิดต่างๆได้ เป็นข้าวขาว 100% ชั้น 2 หรือข้าวขาว 10% ได้ง่าย ข้าวขาว 5% มีมาตรฐานที่ชัดเจนตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ ปีพ.ศ. 2540 ดังนั้นจึงสามารถใช้เป็นตัวแทนของข้าวชนิดอื่นๆในการประกันความเสี่ยงได้

4.6.4. แป้งมันสำปะหลังชั้นพิเศษ (TS) มันสำปะหลัง ถือเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญไทยเป็นผู้ผลิตหัวมันสำปะหลังเป็นอันดับสาม ด้วยสัดส่วน 10% ของปริมาณการผลิตโลกในปี 2547 รองจากไนจีเรียและบราซิลที่สามารถผลิตหัวมันได้ 17% และ 12% ตามลำดับ แต่ประเทศไทยเป็นผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังอันดับหนึ่งของโลกที่ครอบครองตลาดโลกถึง 90% จากปริมาณการค้าของโลก

มันสำปะหลังยังเป็นวัตถุดิบที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมหลายประเภท ทั้งที่ใช้เป็นวัตถุดิบหลักและใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปสินค้า สินค้ามันสำปะหลังแบ่งออกเป็น มันเส้น มันอัดเม็ด และแป้งมันสำปะหลัง ซึ่งทั้ง 3 ประเภทสินค้ามันสำปะหลัง แป้งมันสำปะหลังครองสัดส่วนมากกว่าครึ่งหนึ่งของผลผลิตหัวมันสำปะหลังทั้งหมด อีกทั้งปริมาณความต้องการภายในประเทศและการส่งออกของแป้งมันสำปะหลังยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง หลายอุตสาหกรรมใช้แป้งมันสำปะหลังเป็นวัตถุดิบในการผลิต ทำให้ราคาแป้งมันสำปะหลังมีผลกับต้นทุนการผลิตทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม และเกี่ยวข้องกับหลายกลุ่มบุคคลและกลุ่มธุรกิจ ตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย จึงเลือกแป้งมันสำปะหลังประเภทสตาวิช ชั้นพิเศษ เป็นสินค้ามาตรฐานในการซื้อขาย เนื่องจาก เป็นประเภทที่ผลิตกันอยู่ส่วนใหญ่ในอุตสาหกรรม

4.6.5. น้้ายางชั้น (LATEX) ประเทศไทย เป็นประเทศผู้ผลิตและส่งออกน้้ายางชั้นอันดับหนึ่งของโลก และมีสัดส่วนการส่งออกเป็นลำดับ 3 รองจากยางแท่ง และยางแผ่นรมควันซึ่งมีการส่งออกสูงเป็นอันดับหนึ่งของประเทศ โดยมีมูลค่าการส่งออกสูงถึง 30,000 ล้านบาท หรือคิดเป็น

ร้อยละ 0.4 ของ GDP น้ำยางชั้นที่ผลิตในประเทศจะต้องผลิตภายใต้มาตรฐานคุณภาพ ตามข้อกำหนดมาตรฐานน้ำยางชั้นไทย (มอก. 980-2533) ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐาน ISO: 1997 (E) ที่กำหนดมาตรฐานคุณภาพและวิธีการตรวจสอบคุณภาพของน้ำยางไว้อย่างชัดเจน ทั้งนี้ทางสมาคมน้ำยางชั้นได้กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำยางชั้นมีคุณสมบัติที่สูงกว่ามาตรฐาน ISO เพื่อยกระดับมาตรฐานน้ำยางชั้นของประเทศให้เป็นที่ยอมรับทั่วโลก ซึ่งได้รับการรับรองจากสถาบันวิจัยยางให้ใช้เป็นมาตรฐานสำหรับการซื้อขายในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าได้ จากการทำน้ำยางชั้นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในหลายๆ อุตสาหกรรมไม่ว่าจะเป็น ผลิตภัณฑ์จุ่มแบบพิมพ์ ผลิตภัณฑ์น้ำยางในอุตสาหกรรมพรม ผลิตภัณฑ์ยางพองน้ำ การผลิตสายยางยืดแบบกลม อุตสาหกรรมฟูกโยคะขนสัตว์และกามมะพร้าวจะใช้น้ำยางเป็นตัวยึดขนสัตว์ กาวน้ำยางใช้ในอุตสาหกรรมรองเท้า ผลิตภัณฑ์หล่อเข้าพิมพ์ (Casting) ดังนั้นการประกันราคาน้ำยางชั้นในตลาดล่วงหน้าจึงเป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้องเพื่อลดความเสี่ยงจากความผันผวนของราคา

4.6.6. มันสำปะหลังเส้น (TC) มันสำปะหลังจัดเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญ โดยอยู่ในอันดับ 1 ใน 10 ของสินค้าที่มีมูลค่าการส่งออกสูงสุดของไทย โดยมีปริมาณการส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังเส้นคิดเป็นร้อยละ 30-40 ของปริมาณการส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังทั้งหมด และผลผลิตมันสำปะหลังเส้นส่วนใหญ่จะถูกส่งออกไปยังต่างประเทศในอัตราร้อยละ 90 โดยมีปริมาณการส่งออกเกือบ 3 ล้านตัน หรือคิดเป็นมูลค่ากว่า 12,000 ล้านบาทต่อปี ดังนั้นตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทยจึงพิจารณาในการนำมันสำปะหลังเส้นเข้ามาทำการซื้อขายในตลาดเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประกันความเสี่ยงด้านราคาได้

มาตรฐานมาตรฐานมันสำปะหลังเส้น (TC) ที่ใช้ซื้อขายในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ คือ

- มีแป้งไม่น้อยกว่าร้อยละ 67.0 โดยน้ำหนัก
- มีเส้นใยของหัวมันสำปะหลังไม่เกินร้อยละ 5.0 โดยน้ำหนัก
- มีความชื้นไม่เกินร้อยละ 14.0 โดยน้ำหนัก
- ไม่มีวัตถุอื่นเจือปน เว้นแต่ดินทรายที่ติดมากับหัวมันสำปะหลังตามสภาพปกติ ไม่เกินร้อยละ 3 โดยน้ำหนัก
- ไม่มีกลิ่นและสีผิดปกติไม่บูดเน่า หรือขึ้นรา

สินค้าทั้งหกประเภทที่ทำการซื้อขายในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย จะมีลักษณะตามหลักเกณฑ์สินค้าที่เหมาะสมต่อการซื้อขายในตลาดล่วงหน้า คือ จะเป็นสินค้าที่มีปริมาณการผลิต มีผู้ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมาก ไม่มีการผูกขาดในอุตสาหกรรม

สามารถจัดชั้นมาตรฐานได้อย่างชัดเจน เป็นมาตรฐานเดียวกันและได้รับการยอมรับในอุตสาหกรรม และไม่มีกีดกันหรือการแทรกแซงจากรัฐบาล รวมทั้งการเลือกชนิดของสินค้าที่จะเข้ามาทำการซื้อขายในตลาดล่วงหน้าควรเลือกสินค้าเป็นพื้นฐานของอุตสาหกรรมเพื่อเอื้อต่อผู้ที่เกี่ยวข้องในการเข้ามาใช้สัญญาล่วงหน้าในการประกันความเสี่ยงด้านราคาได้อย่างครอบคลุมทั้งอุตสาหกรรม ดังนั้นสินค้าที่จะเข้าทำการซื้อขายในตลาดล่วงหน้าจึงควรมีคุณสมบัติที่เหมาะสมใกล้เคียงกับสินค้าทั้งหกชนิดข้างต้น

4.7 ตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าในต่างประเทศของสินค้าที่ทำการศึกษา

สินค้าที่ทำการศึกษา คือ สุกกร ไชโก และน้ำมันปาล์มดิบ เป็นสินค้าที่มีการซื้อขายล่วงหน้าในต่างประเทศ รายละเอียดของสินค้าแต่ละชนิดสามารถแยกกล่าวในรายละเอียดดังนี้

4.7.1 สินค้าประเภทสุกกร และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับสุกกร สินค้าประเภทนี้ได้มีการพัฒนาสัญญาล่วงหน้าเพื่อทำการซื้อขายในตลาดล่วงหน้า 2 แห่ง คือ ตลาด Chicago Mercantile Exchange (CME) ประเทศสหรัฐอเมริกา และ ตลาด Risk Management Exchange (RMX) ประเทศเยอรมนี

4.7.1.1. ตลาด Chicago Mercantile Exchange (CME) เป็นตลาดการเงินของประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งอยู่ที่เมืองชิคาโก รัฐอิลลินอยส์ ถูกก่อตั้งเมื่อปี ค.ศ. 1898 ในชื่อ The Chicago Butter and Egg Board ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น Chicago Mercantile Exchange (CME) ในปี ค.ศ.1919 ซึ่งในขณะนั้นทำการซื้อขายเฉพาะสินค้าเกษตร คือ เนย และไข่ เท่านั้น จนกระทั่งมาถึงปัจจุบัน ได้พัฒนาทั้งผลิตภัณฑ์ทางการเงิน และระบบการซื้อขาย เพื่อทำการซื้อขายล่วงหน้าสินค้าทางการเงินต่างๆให้มีความหลากหลายมากขึ้น เช่น อัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และสินค้าโภคภัณฑ์ต่างๆ

สัญญาซื้อขายสุกกรเนื้อสุกกรส่วนพื้นท้องแข็งแข็ง (frozen pork belly) ถือเป็นสัญญาล่วงหน้าเนื้อสัตว์แช่แข็งชนิดแรกในสหรัฐอเมริกา โดยเนื้อสุกกรส่วนพื้นท้องเป็นวัตถุดิบหลักในอุตสาหกรรมการผลิตเบคอน เป็นสินค้ามีการเคลื่อนไหวราคาตามปริมาณอุปสงค์และอุปทานของสุกกร และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับสุกกรอื่นๆ ในตลาด ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมนี้จึงสามารถลดความเสี่ยงด้านราคาโดยการเข้ามาทำการซื้อขาย สัญญาล่วงหน้าเนื้อสุกกรส่วนพื้นท้องแข็งแข็ง (frozen pork belly) ในตลาด CME

ตาราง 4.1 ข้อกำหนดการซื้อขายล่วงหน้าเนื้อสุกรส่วนพื้นท้องแช่แข็ง (frozen pork bellies) ของตลาด Chicago Mercantile Exchange (CME)

วันที่เริ่มการซื้อขาย	ค.ศ.1961
สินค้า	Frozen pork bellies
ปริมาณสินค้าต่อสัญญา	40,000 ปอนด์ต่อสัญญา
หน่วยการซื้อขาย	1 หน่วยเท่ากับ 0.0001 เหยียด หรือ 4 เหยียด ต่อ ปอนด์
วิธีการซื้อขาย	-Floor Trading -CME GLOBEX
เวลาการซื้อขาย	9.10 น. ถึง 13.00 น.
สัญญาการซื้อขาย	สัญญาซื้อขายส่งมอบ เดือน กุมภาพันธ์ มีนาคม พฤษภาคม มิถุนายน และสิงหาคม
อัตราการขึ้นลงสูงสุด	0.02 , 0.03 หรือ 0.045 เหยียดต่อปอนด์ ตามข้อกำหนดของตลาด
อัตราการขึ้นลงของราคา	0.00025 เหยียด ต่อ ปอนด์
วันซื้อขายสุดท้าย	ก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนส่งมอบ 3 วัน
วันส่งมอบสินค้า	วันทำการใดก็ได้ในเดือนส่งมอบ
จุดส่งมอบสินค้า	ณ CME Clearing House ในเมือง North Dakota , South Dakota , Nebraska , Kansas , Oklahoma , Texas

ที่มา : Chicago Mercantile Exchange, 2550

สินค้าอีกประเภทที่ทำการซื้อขายในตลาด CME ก็คือ สัญญาซื้อขายล่วงหน้าสุกรมีชีวิต (Lean hogs futures) สัญญาซื้อขายสินค้าประเภทนี้เกิดขึ้นเพื่อต้องการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการผลิตสุกรมีชีวิต มีเครื่องมือในการประกันความเสี่ยงด้านราคาในกรณีที่คาดการณ์ว่าราคาในอนาคตของสุกรจะมีการเปลี่ยนแปลงไม่ว่าจะเป็นทิศทางใด สัญญาซื้อขายล่วงหน้าสุกรมีชีวิตในตลาด CME จะไม่มีการส่งมอบสินค้าจริง แต่จะส่งมอบเป็นเงินสดโดยเปรียบเทียบกับ CME lean hogs index ซึ่งคำนวณจากราคาเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักสองวันของราคาสุกรมีชีวิตตลาดปัจจุบัน แล้วทำการเทียบกับปีฐานคือ ปี ค.ศ.2003 โดยราคาที่ใช้คำนวณจะอ้างอิงจากรายงานของ USDA National daily base lean hog carcass slaughter cost สัญญาล่วงหน้าที่ถือจนถึงวันกำหนดส่งมอบสินค้า จะทำการคำนวณราคาเทียบกับ กับ CME lean hogs index เพื่อทำการชำระเงินสดให้แก่คู่สัญญาต่อไป ดังนั้นราคาที่ทำกรซื้อขายใน CME จะเป็นราคาสุกรมีชีวิตที่เป็นตัวแทนของราคาสุกรมีชีวิตทั่วประเทศของสหรัฐอเมริกา ในระเบียบการซื้อขายล่วงหน้าของ CME ไม่ได้มีการกำหนดมาตรฐานของสุกรมีชีวิตไว้ แต่จะกำหนดวิธีการคำนวณดัชนี CME lean hogs index เพื่อเทียบกับราคาเงินสดสำหรับการส่งมอบในเดือนส่งมอบ วิธีนี้จะช่วยลดภาระในการส่งมอบสุกรมีชีวิต และ

ได้ราคาที่ทำให้การซื้อขายที่เป็นตัวแทนของราคาสุกรมีชีวิตของตลาดทั้งประเทศ ซึ่งอาจเป็นแนวทางที่ใช้ในตลาดล่วงหน้าแห่งประเทศไทย เนื่องจากการใช้ดัชนีในการอ้างอิงแทนการส่งมอบสินค้าจริงจะลดภาระการขนส่งในการส่งมอบสินค้า สามารถได้ราคาสุกรที่เป็นราคาเฉลี่ยของทั้งประเทศ และจัดการจัดชั้นมาตรฐานที่อาจจะมีความแตกต่างกันระหว่างผู้ซื้อขายแต่ละราย

ตาราง 4.2 ข้อกำหนดการซื้อขายล่วงหน้าสุกรมีชีวิต (lean hogs) ของตลาด Chicago Mercantile Exchange (CME)

วันที่เริ่มการซื้อขาย	ค.ศ.1995
สินค้า	lean hogs
ปริมาณสินค้าต่อสัญญา	40,000 ปอนด์ต่อสัญญา
หน่วยการซื้อขาย	1 เหยี่ยว ต่อ 100 ปอนด์
วิธีการซื้อขาย	-Floor Trading -CME GLOBEX
เวลาการซื้อขาย	วันทำการปกติ 9.10 น. ถึง 13.00 น. วันทำการสุดท้าย 9.10 น. ถึง 12.00 น.
สัญญาการซื้อขาย	สัญญาซื้อขายส่งมอบ เดือน กุมภาพันธ์ มีนาคม พฤษภาคม มิถุนายน สิงหาคม ตุลาคม และธันวาคม
อัตราการขึ้นลงสูงสุด	1,200 เหยี่ยว ต่อ สัญญา
อัตราการขึ้นลงของราคา	10 เหยี่ยว ต่อ สัญญา
วันซื้อขายสุดท้าย	วันทำการที่ 10 ของเดือนส่งมอบ
การชำระราคาสุดท้าย	ใช้ราคาอ้างอิงจาก CME lean hogs index

ที่มา : Chicago Mercantile Exchange, 2550

4.7.1.2. ตลาด Risk Management Exchange (RMX) เป็นตลาดซื้อขายล่วงหน้าที่ตั้งอยู่ในเมือง Hannover ประเทศเยอรมนี โดยเริ่มแรกก่อตั้งในชื่อ the Warenterminbörse Hannover (Commodity Exchange Hannover, WTB) ในปี 1998 ซึ่งเป็นตลาดแห่งแรกในประเทศเยอรมันที่ทำการซื้อขายด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ ต่อมาในปี 2005 ตลาด Commodity Exchange Hannover (WTB) ได้ทำการควบรวมกิจการกับ Dekrebo Kredit Börse เปลี่ยนชื่อมาเป็นตลาด Risk Management Exchange (RMX) โดยทำการซื้อขายสัญญาสินค้าเกษตรล่วงหน้าคือ ข้าวบาร์เลย์ สุก รุกสุกร มันฝรั่ง และ ข้าวสาลี

การซื้อขายสุกรมีชีวิตในตลาด RMX มีวิธีการซื้อขายคล้ายกับตลาด CME คือ ไม่ได้มีการส่งมอบสุกรจริงในวันส่งมอบ แต่จะทำการชำระเงินสดเทียบกับดัชนี RMX Hog Index ซึ่งจะคำนวณจาก ราคาเฉลี่ยของสุกรมีชีวิตในประเทศเนเธอร์แลนด์ เบลเยียม ออสเตรีย และราคาจากตลาดเยอรมันอีกสองแห่ง

ตาราง 4.3 ข้อกำหนดการซื้อขายล่วงหน้าสุกรมีชีวิต (hogs futures) ของตลาด Risk Management Exchange (RMX)

สินค้า	สุกรมีชีวิต
ปริมาณสินค้าต่อสัญญา	8,000 กิโลกรัมต่อสัญญา
มาตรฐานของสัญญา	ไม่มีการส่งมอบจริงแต่จะใช้การชำระราคาอ้างอิงกับ RMX Hog Index
หน่วยการซื้อขาย	ยูโร ต่อ กิโลกรัม (จุดทศนิยมสามตำแหน่ง)
เวลาการซื้อขาย	9.55 น. ถึง 16.00 น.
ค่าธรรมเนียมการซื้อขาย	10 Euro
อัตราเงินประกันขั้นต้น	440 Euro ต่อสัญญา
อัตราการขึ้นลงสูงสุด	125 ช่วงราคา
อัตราการขึ้นลงของราคา	0.001 Euro
วันส่งมอบ	ช่วงสัปดาห์ของวันศุกร์ที่ 3 ของแต่ละเดือน
วันซื้อขายสุดท้าย	วันศุกร์ที่ 3 ของเดือนที่สัญญาส่งมอบครบกำหนด

ที่มา : Risk Management Exchange, 2550

ปี 2006 ตลาด RMX มีปริมาณการซื้อขายสัญญาล่วงหน้าสุกรมีชีวิตทั้งหมด 13,273 สัญญา คิดเป็นปริมาณการซื้อขายเฉลี่ยต่อวันที่ 23.50 สัญญา โดยในเดือน มิถุนายน 2006 เป็นเดือนที่มีปริมาณการซื้อขายสูงสุดคือ 1,713 สัญญา

ตาราง 4.4 ปริมาณการซื้อขายสัญญาล่วงหน้าสุกรมีชีวิต รายเดือนปี 2006 ของตลาด RMX

เดือน	ปริมาณการซื้อขายทั้งหมด (สัญญา)	ปริมาณการซื้อขายเฉลี่ยต่อวัน (สัญญา)
มกราคม	1,437	65.32
กุมภาพันธ์	1,228	61.40
มีนาคม	1,038	45.13
เมษายน	805	44.72
พฤษภาคม	915	43.57
มิถุนายน	1,713	81.57
กรกฎาคม	1,588	75.62
สิงหาคม	1,423	61.87
กันยายน	993	47.29
ตุลาคม	823	39.19
พฤศจิกายน	720	32.73
ธันวาคม	590	31.05
รวม	13,273	52.67

ที่มา : Risk Management Exchange, 2550

สัญญาซื้อขายลูกสุกรล่วงหน้า (piglet futures contract) เป็นสัญญาซื้อขายสินค้าที่เกี่ยวข้องกับสุกรอีกประเภทที่ทำการซื้อขายในตลาด RMX การซื้อขายสัญญาล่วงหน้าลูกสุกรจะทำการอ้างอิงกับ RMX Piglet Index ซึ่งคำนวณราคาปัจจุบันของลูกสุกรอ้างอิงจาก The Landesstelle für landwirtschaftliche Marktkunde (LLM) The chamber of North Rhine Westphalia The Chamber of Agriculture Lower-Saxony Circle Community Bavaria และ The reporting system of the ZMP ซึ่งแต่ละแห่งจะเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลราคาลูกสุกร เมื่อทำการสร้างเป็นดัชนีจะได้ดัชนีที่เป็นตัวแทนของราคาลูกสุกรของทั้งประเทศเยอรมัน

ตาราง 4.5 ข้อกำหนดการซื้อขายล่วงหน้าลูกสุกร (piglet futures) ของตลาด Risk Management

Exchange (RMX)

สินค้า	ลูกสุกร
ปริมาณสินค้าต่อสัญญา	ลูกสุกร 100 ตัว (น้ำหนักมาตรฐาน 25 กิโลกรัม) ต่อสัญญา
มาตรฐานของสัญญา	ไม่มีการส่งมอบจริงแต่จะใช้การชำระราคาอ้างอิงกับ RMX Piglet Index
หน่วยการซื้อขาย	ยูโร ต่อ ลูกสุกร
เวลาการซื้อขาย	9.55 น. – 16.00 น.
ค่าธรรมเนียมการซื้อขาย	10 Euro
อัตราเงินประกันขั้นต่ำ	360 Euro ต่อสัญญา
อัตราการขึ้นลงสูงสุด	ไม่ข้อจำกัด
อัตราการขึ้นลงของราคา	0.1 Euro
วันส่งมอบ	วันจันทร์แรกของเดือนส่งมอบตามสัญญา
วันซื้อขายสุดท้าย	วันศุกร์สุดท้ายของเดือนส่งมอบ

ที่มา : Risk Management Exchange, 2550

ปี ค.ศ.2006 ตลาด RMX มีปริมาณการซื้อขายสัญญาล่วงหน้าลูกสุกรทั้งหมด 726 สัญญา คิดเป็นปริมาณการซื้อขายเฉลี่ยต่อวันที่ 2.88 สัญญา โดยในเดือน มีนาคม 2006 เป็นเดือนที่มีปริมาณการซื้อขายสูงสุดคือ 88 สัญญา

ตาราง 4.6 ปริมาณการซื้อขายสัญญาล่วงหน้าลูกสุกร รายเดือนปี 2006 ของตลาด RMX

เดือน	ปริมาณการซื้อขายทั้งหมด (สัญญา)	ปริมาณการซื้อขายเฉลี่ยต่อวัน (สัญญา)
มกราคม	36	1.64
กุมภาพันธ์	65	3.25
มีนาคม	88	3.83
เมษายน	67	3.72
พฤษภาคม	86	4.10
มิถุนายน	34	1.62
กรกฎาคม	43	2.05
สิงหาคม	78	3.39
กันยายน	51	2.43
ตุลาคม	58	2.76
พฤศจิกายน	65	2.95
ธันวาคม	55	2.89
รวม	726	2.88

ที่มา : Risk Management Exchange, 2550

4.7.2. สัญญาซื้อขายล่วงหน้าไข่ไก่ สินค้าประเภทนี้ได้ถูกพัฒนาเพื่อทำการซื้อขายในตลาดล่วงหน้าในประเทศญี่ปุ่น ในตลาด Central Japan Commodities Exchange (C-Com) โดยตลาด C-Com เป็นตลาดล่วงหน้าตั้งอยู่ที่เมือง นาโกยา ก่อตั้งเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม ปี ค.ศ.1996 จากการความร่วมมือกิจการของตลาด Toyohashi Dry Cocoon Exchange, the Nagoya Grain and Sugar Exchange และ the Nagoya Textile Exchange ซึ่งตลาดทั้งสามแห่งตั้งอยู่ที่จังหวัดอิจิ อยู่ในตอนกลางของประเทศญี่ปุ่น ต่อมาในวันที่ 1 มกราคม ปี ค.ศ.2007 ก็ได้มีการควบรวมกิจการกับ the Osaka Mercantile Exchange (OME) ซึ่งทำให้ปัจจุบัน C-Com มีสินค้าที่ทำการซื้อขายจำนวน 10 ประเภท ได้แก่ สัญญาซื้อขายยางล่วงหน้าสองประเภท (TSR20 and RSS3), Rubber Index, สัญญาซื้อขายอูมีเนียม และ นิกเกิล ซึ่งทำการซื้อขายที่ตลาด C-Com/OME แห่งใหม่ในเมืองโอซาก้า สัญญาซื้อขายผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ไข่ไก่ และ สัญญาซื้อขายล่วงหน้า Ferrous Scrap ที่ยังคงซื้อขายในตลาด C-Com เดิมในเมืองนาโกยา

สัญญาซื้อขายไข่ไก่ล่วงหน้าที่ทำกรซื้อขายในตลาด C-Com การซื้อขายไข่ไก่ล่วงหน้าในตลาดแห่งนี้จะไม่มีการส่งมอบสินค้าจริงแต่จะใช้การชำระราคาแทนซึ่งราคาจะอ้างอิงจากราคาไข่ไก่ขนาด M-size เป็นไข่ไก่ขนาดกลางที่ทำกรซื้อขายในตลาดปัจจุบันโดยใช้ราคาเฉลี่ย 10 วันก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนส่งมอบ มาใช้เป็นราคาอ้างอิง

ตาราง 4.7 ข้อกำหนดการซื้อขายล่วงหน้าไข่ไก่ (egg futures) ของตลาด Central Japan Commodities Exchange (C-Com)

สินค้า	ไข่ไก่
หน่วยการซื้อขาย	เซน ต่อ กิโลกรัม
อัตราขึ้นลงของช่วงราคา	0.1 เซนต่อกิโลกรัม
วิธีการส่งมอบ	ไม่มีการส่งมอบจริง แต่จะใช้การชำระล้างราคาแทนการส่งมอบจริง
วิธีการซื้อขาย	Itayose (Session Trading) method by fully computerized system
เวลากรซื้อขาย	ช่วงเช้า 9.40 น. – 11.40 น. ช่วงบ่าย 13.40 น. – 15.00 น.
สัญญาซื้อขาย	มีสัญญาซื้อขาย 6 เดือนติดต่อกัน
วันซื้อขายสุดท้าย	วันทำการสุดท้ายของเดือนที่สัญญาครบกำหนด
อัตรากรขึ้นลงของราคาสูงสุด	ราคาซื้อขายน้อยกว่า 130 เซน เท่ากับ 2.5 เซน ราคาซื้อขาย 130 เซน แต่น้อยกว่า 210 เซน เท่ากับ 3.0 เซน ราคาซื้อขายตั้งแต่ 210 เซนขึ้นไป เท่ากับ 3.5 เซน
จำนวนสัญญาถือครองสูงสุด	ไม่เกิน 1,500 สัญญา
อัตราเงินประกันขั้นต่ำ	ราคาซื้อขายน้อยกว่า 130 เซน เท่ากับ 38,000 เซนต่อสัญญา ราคาซื้อขาย 130 เซน แต่น้อยกว่า 210 เซน เท่ากับ 45,000 เซนต่อสัญญา ราคาซื้อขายตั้งแต่ 210 เซนขึ้นไป เท่ากับ 52,000 เซนต่อสัญญา

ที่มา : Central Japan Commodities Exchange , 2550

4.7.3. สัญญาซื้อขายล่วงหน้าน้ำมันปาล์มดิบ (Crude Palm Oil) สินค้าประเภทนี้มีการซื้อขายในตลาดล่วงหน้าของประเทศมาเลเซีย ปัจจุบันมีชื่อว่า The Bursa Malaysia หรือ Malaysia Exchange (MYX) โดยทำการเปลี่ยนจากเดิมคือ Kuala Lumpur Stock Exchange (KLSE) ในปี ค.ศ. 2004 โดยทำการซื้อขาย หลักทรัพย์ อนุพันธ์ประเภทต่างๆ และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

สินค้าที่เกี่ยวกับน้ำมันปาล์มที่ทำการซื้อขายในตลาด MYX ได้แก่ สัญญาซื้อขายล่วงหน้า น้ำมันปาล์มดิบ (Crude palm oil) และ สัญญาซื้อขายล่วงหน้า น้ำมันเมล็ดในปาล์ม (Crude palm kernel oil) โดยมีรายละเอียดข้อกำหนดในการซื้อขายดังต่อไปนี้

ตาราง 4.8 ข้อกำหนดการซื้อขายล่วงหน้า น้ำมันปาล์มดิบ (Crude palm oil) ของตลาด The Bursa Malaysia

สินค้า	น้ำมันปาล์มดิบ (Crude palm oil)
ขนาดสัญญา	25 เมตริกซ์ตัน
อัตราเงินลงของช่วงราคา	1 ริงกิต ต่อ เมตริกซ์ตัน
ช่วงเวลาการซื้อขาย	ช่วงแรก 10.30 น. – 12.30 น. ช่วงที่สอง 15.00 น. – 18.00 น.
วันซื้อขายวันสุดท้าย	วันที่ 15 ของเดือนส่งมอบ
วันส่งมอบสินค้า	วันทำการแรกถึงวันทำการที่ 20 ของเดือนส่งมอบ
มาตรฐานสินค้า และจุดส่งมอบสินค้า	น้ำมันปาล์มดิบบรรจุถังมีมาตรฐานคือ ค่า Free Fatty Acids (FFA) ก่อนบรรจุไม่เกิน 4% หลังบรรจุไม่เกิน 5% ความชื้นไม่เกิน 0.25% ค่า Deterioration of Bleachability Index (DOBI) ก่อนบรรจุ ขึ้นต่ำ 2.5% หลัง บรรจุขึ้นต่ำ 2.31% จุดส่งมอบสินค้าคือ ท่าเรือในเมือง เกลัง ปีนัง และ ชะโฮ
ปริมาณการส่งมอบต่อสัญญา	น้ำหนัก 25 เมตริกซ์ตัน เพิ่มหรือลดลงได้ไม่เกิน 2%
ปริมาณการถือครองสูงสุด	ไม่เกิน 500 สัญญา ในเดือนส่งมอบ ไม่เกิน 3,000 สัญญาสำหรับเดือนที่ไม่ใช่เดือนส่งมอบ ไม่เกิน 5,000 สัญญาสำหรับทุกเดือนรวมกัน

ที่มา : The Bursa Malaysia, 2550

ตาราง 4.9 ข้อกำหนดการซื้อขายล่วงหน้าน้ำมันเมล็ดในปาล์ม (Crude palm kernel oil) ของตลาด

The Bursa Malaysia

สินค้า	น้ำมันเมล็ดในปาล์ม (Crude palm kernel oil)
ขนาดสัญญา	25 เมตริกซ์ตัน
อัตราขั้นลงของช่วงราคา	1 ริงกิต ต่อ เมตริกซ์ตัน
ช่วงเวลาการซื้อขาย	ช่วงแรก 10.30 น. – 12.30 น. ช่วงที่สอง 15.00 น. – 18.00 น.
วันซื้อขายวันสุดท้าย	วันที่ 15 ของเดือนส่งมอบ
วันส่งมอบสินค้า	วันทำการแรกถึงวันทำการที่ 20 ของเดือนส่งมอบ
มาตรฐานสินค้า และจุดส่งมอบสินค้า	น้ำมันปาล์มดิบบรรจุถังมีมาตรฐานคือ มีค่า Free Fatty Acids (FFA) ภายในถังบรรจุไม่เกิน 3.5% ภายนอกถังบรรจุไม่เกิน 4% ความชื้นไม่เกิน 0.5% ค่าไอโอดีน ระหว่าง 16.5 – 18.75 คุณสมบัติแดง ระหว่าง 4-8 และสีเหลือง มากที่สุดที่ 60 จุดส่งมอบสินค้าคือ ท่าเรือในเมือง เกลัง ปีนัง และ ยะโฮ
ปริมาณการส่งมอบต่อสัญญา	น้ำหนัก 25 เมตริกซ์ตัน เพิ่มหรือลดลงได้ไม่เกิน 2%
ปริมาณการถือครองสูงสุด	ไม่เกิน 250 สัญญา ในเดือนส่งมอบ ไม่เกิน 1,000 สัญญาสำหรับเดือนที่ไม่ใช่เดือนส่งมอบ ไม่เกิน 1,500 สัญญาสำหรับทุกเดือนรวมกัน

ที่มา : The Bursa Malaysia, 2550